

det skeer paa den Maade, som ogsaa er ganske analogt med flere af Amtsraadets Erklæringer, saavel som det ogsaa er factisk, at Staten har modtaget betydelige Summer ved Salg eller Overdragelse af disse Byrdebønder, som den, uden nogen anden Regel end det blotte Skjøn, har paalagt visse Landdistricter, at Staten alene overtager Exproprieringens Beløb for de Broer, der ere overdragne ved kongeligt Skjøde, og for hvilke Staten i sin Tid har modtaget Betaling, enten særlig eller i Forbindelse med en anden Eiendom, og paa Steder, hvor et slikt Forhold ikke tilstrækkeligt kan oplyses, at det da overlades til Indenrigsministeren at afgjøre, hvorledes Delingen skal skee. Dog have vi ikke meent, at der bør fastsættes nogen anden Tidsgrænse end den, naar over Halvdelen af Øerne til enhver enkelt Bro forlanger det, og at Eieren i saa Tilfælde ogsaa har Ret til at fordrø Afløsning for de øvrige Øeres Bedkommende. Naglet vi, i Henhold til Foransførte, nære det Haab, at dette vort principale Forslag vil vinde Ministerens og Thingets Billigelse, have vi dog for det Tilfælde, at det skulde blive forkastet, ikke villet undlade ved samme Leilighed at stille et subsidiairt til § 2, hvori det foreslaaes, at Exproprieringsbeløbet ved Broer paa Hovedlandeveie ligesom forhen overtages af Veikassen, og for Broers Bedkommende paa mindre Landeveie og Biveie, med Undtagelse af de kongelige Skjødebroer, af Amts- og Sognekommuner, dog at Øerne udrede det Halve af de dertil medgaaende Omkostninger.

De øvrige Endringer til Loven finde vi ikke ere af større Vigtighed, end at vi kunne forbeholde os en videre Udtalelse derom, indtil Sagen kommer til Behandling; kun skulle vi endnu tilføie, at vi ikke paa nogen som helst Maade antage, at nogen Øer vil finde sig foranlediget til at søge disse Byrder afløste paa den Maade, som er foreslaaet i Lovudkastet, nemlig at betale det 25dobbelte Beløb af den Værdi, som Broen maatte udvindes at have, foruden Omkostninger ved første og muligt endog ved anden Instants; thi derved frigjør han sig nemlig ikke for den særlige Byrde

af Broforn, uden derved med det Samme at paaføre sig som Skatteyder endeel af en Byrde, som han hidtil ved den særlige Afgift var fritagen for, nemlig den paagældende Broes fremtidige Vedligeholdelse. Er man derfor enig i at ville disse Byrders Afløsning, antage vi ikke, at det vil blive opnaaet, uden at Staten, som ovenfor udtalt, overtager endeel af de dertil medgaaende Afløsningssummer, hvilke vi, i Henhold til det tidligere Passerede, heller ikke kunne skjonne Andet end at være baade billigt og retfærdigt.

I Henhold til Foranstaaende tillade vi os saaledes at foreslaae, at §§ 1 og 2 i Udcastet affattes saaledes:

§ 1.

Alle de Afgifter i Korn eller Penge, som hidtil have været ydede til Vedligeholdelse af Broer paa Hovedlandeveie, mindre Landeveie og Biveie, og som ikke allerede ere bortfaldne eller inddragne, ophøre for Hovedlandeveies Bedkommende, naar Veien, paa hvilken Broen er beliggende, udlægges til almindelig Afbenyttelse, og for de mindre Landeveies samt for Biveies Bedkommende, naar over Halvdelen af Øerne til enhver enkelt Bro forlanger det, og er Eieren i de tvende sidstnævnte Tilfælde, naar et saadant Forlangende er fremsat, berettiget til at fordrø, at Afløsningen ogsaa skal finde Sted for de øvrige Øeres Bedkommende.

§ 2.

Erstatningssummen for Exproprieringen af de ovennævnte Broer erlægges med Halvdelen af den almindelige Veikasse eller Statskassen og med Halvdelen af de vedkommende Øere. Dog bliver Erstatningssummen for Exproprieringen af de Broer, der ere overdragne ved kongeligt Skjøde mod Betaling enten særskilt eller i Forbindelse med en anden Eiendom, at overtage med sit fulde Beløb af Statskassen, og paa Steder, hvor en saadan kongelig Overdragelse ikke tilstrækkeligt kan oplyses, kan Indenrigsministeren bestemme, i hvilket Forhold Afløsningsbyrden af de Vedkommende skal ere